

den ærede Indenrigsminister om at støtte det Forslag, der kom frem om at skjærpe Straffen.

Raben: I det jeg tillader mig at tage Ordet paa saa sent et Standpunkt, skal jeg strax fremkomme med den Udtalelse til Beroligelse for det høie Thing, at det er kun nogle korte Bemærkninger, jeg vil gjøre. Det er navnlig med Hensyn til Noget, der ikke er bleven berørt af flere af de foregaaende Talere. Naar det udtales i Motiverne, at den 30 Aar gamle Lov trænger til forskjellige Udvidelser, saa er jeg fuldkommen enig deri. Det staar for mig, at Myndighederne overfor epidemiske Sygdomme bør udrustes saaledes, at de kunne træde op med Energi og Hurtighed; ogsaa staar det for mig, at det maa være en absolut Pligt for Giere af Kreaturer at anmelde Sygdomstilfælde saa hurtig som muligt. Jeg har saaledes aldeles Intet imod Affattelsen af § 2, som angaar ondartede, smitsomme Sygdomme. Jeg er ogsaa enig deri, at uden Ophold, — jensef inden 24 Timer — bør der ske Anmeldelse af saadanne Sygdomstilfælde for Dyrslægen, Sognefogden eller vedkommende Politimester. Men naar vi derimod komme til § 10, saa er jeg ikke aldeles enig med denne Paragraf. Det forekommer mig, at der er man gaet noget for strengt frem. Jeg har ikke Noget imod, at de strænge Bestemmelser ere tagne for de under a. anførte Sygdomme, men jeg finder Bestemmelserne for strænge for nogle af de under b. og d. anførte Sygdomme, navnlig Kværke, ligesom ogsaa for Hundesygge, der tidligere blev nævnt af det ærede Medlem fra Langeland (Casperen). De Herrer Landmænd vide jo, at Kværke undertiden kan optræde mildt, jeg har i alt Fald selv kurreret adskillige af mine Heste for Kværke. Den er jo ikke en saa forfærdelig Sygdom, naar den ikke netop er ondartet, og i § 10 af den nugældende Lov af 29de December 1857 betinges Anmeldelsespligten for Sognefogden eller Dyrslægen af Kværke af, at den findes „i høi Grad“. Jeg skal nu tillade mig at henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed — thi der vil jo blive nedsat et Udvalg over denne vigtige Lov — paa, om det ikke maatte være rigtigt, at der i Steedet for, som der staar her simpelt hen „Kværke“ kommer til at staa saaledes, som der staar i den nuværende Lov „Kværke i høi Grad“. Kværke yttres sig jo undertiden kun gennem Flod gennem Næsen, og det er jo ikke ualmindeligt, at man kan bruge en Hest selv med en saadan Sygdom, i alt Fald til ikke alt for anstrængende Arbejder, men nu for Fremtiden vil det jo være al-

deles nødvendigt, at man, hver Gang der viser sig en Smule Flod i Næsen paa en Hest, skal henvende sig til Dyrslægen eller gjøre Anmeldelse til Sognefogden. Det falder jeg for strengt, og det er efter min Anskuelse ogsaa aldeles unødvendigt. Endnu værre er det ganske vist med det Forhold, der tidligere er blevet berørt af det ærede Medlem fra Langeland, nemlig Hundesyggen. Hundesyggen er jo en Sygdom, der i Reglen angriber unge Hunde, gjerne inden de ere blevne 1 eller 2 Aar gamle, og hver Gang en saadan Hundehvalp bliver syg, skal man saa enten gaa til en examineret Dyrslæge eller til Sognefogden. Det synes jeg er aldeles unødvendigt. Jeg er enig med det ærede Medlem, som jeg har nævnt, i, at der jo slet ikke er nogen Ulykke i, om disse unge Hunde, som lide af Sygdommen, i det Hele taget kunde krepere. Noget Andet er det med den virkelige Hundegalskab — for den have vi jo andre og strengere Bestemmelser — den før nævnte Sygdom kan vel være smitsom, men der er i det Hele taget ikke nogen Fare ved den. Jeg skal kun omtale, hvad der ikke er omtalt af Andre, og det er derfor jeg særlig omtaler Kværke, thi den er der ingen af de Herrer, der har berørt. Efter de Erfaringer jeg har, og de ere ikke saa ganske saa, er denne Sygdom ikke saa farlig, at man, hver Gang en Hest faar en Smule Kværke, skal være pligtig til at gjøre Anmeldelse derom. Desuden kan det blive meget ubehageligt efter § 14, thi efter hvad der staar i den skal en Hest, som har faaet en Smule Kværke, tages tilbage efter at den er solgt, og det vil selvfølgelig berede Hestehandelen store Vanskeligheder, idet man jo udsætter sig for altså store Ubhageligheder, Processer etc. Væder man derimod den gamle Bestemmelse blive staaende om Kværke i høi Grad, saa tror jeg nok, at man ogsaa temmelig let vil komme over Bestemmelsen i § 14. Det er blot disse Par Bemærkninger, jeg vil bede det Udvalg, der maatte blive nedsat om at tage under Overveielse.

Grifftrup: Det interesserede mig at høre den Forhandling, der er ført om de to Lovforslag, og jeg tror nok, at de begge to, i alt Fald det vi nu have under Behandling, da det jo er det, der er bestemt til at optage det Andet, har Krav paa en meget stor Opmærksomhed fra Lovgivningsmagtens Side. Jeg vil nu nødig have, at vi ved at tage Bestemmelser mod disse smitsomme Sygdommes Udbredelse skulle gaa til militæriske at skaffe os Noget paa Hansen, som, om det end ikke er slet saa farligt, saa dog vilde være farligt nok for os, med andre